

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Onos Pros Ten Lyran Dat Is Den Ezel Op D' Harpe Ofte Lyere

Hazart, Cornelius

Antwerpen, 1671

Voor-Reden Tot den Leser.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-71526](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-71526)

3
VOOR-REDEN

TOT DEN
L E S E R.

De minde Leser. Op dit looyende jaer 1671. is mij
Deen seker Geulch schryfse behandicht/beresch upt
de driet-verste ghekomen met desen tijtel: Vriende-
lijke saemen-spraec tusschen een bode, ende drie Breda-
naers &c. van de misse en van 't H. Avontmael, ghedruckt
tot Breda by Joannes Evermans, boeck-verkooper woo-
nende by 't Kasteel. Doch soo den autheur sich ghe-
schaemt heeft sijnen naem kenbaer te maerken/soo
en weet ick niet wat booz een man tek booz han-
den hier hebbe / ofte een onghestudeert ambachts-
man, ofte wel een Predikant.

Wijn nae duncken hest meer naer een ambachts-
man: Want dit boozsepe schryf is van 't selve alop
ende stel met twee andere/onlanck oock upt-ge-
gheben / het een ghenoeemt: Door kiste vande Trans-
substantiatie, het ander / Saemen-sprekinghe tusschen een
Jesuyt, ende bode, varende naer Antwerpen, beyde sonder
den naem vanden autheur: Ander waerheyt twee
lomp/ plomp/ ende voddighe stuyckens/geschre-
ven sonder verstant / sonder reden / sonder behen-
digheyt / sonder ozden / sonder eenighe forme van
argumenten, sinder boegen datmen niet alleen met
de ooghen kan sien/maer oock met de handen kan
raeten / dat den autheur ergens een mechanisch
mensch moet gheweest zyn / ende sonder eenighe
studien.

Inden tek van hier soo-dantigh een mensch booz
de hant hebbe / soo berdent hy niet recht den naem
van eenen ezel, volgens het out spreek-woort des
Grieken: Den Ezel aen de Lye ofte de Harpe, dat is te
segghen / een plompaert die sich bemoeyt met de weten-
schappen of studien: Want / ghelijck eenen ezel de be-
quaemigheyt niet en heeft van de natuere / ende
2 2 oock

doek dooz de oeffeninge niet en kan hebben om op de harpe ofte Lyere te spelen: Alsoo en heeft een ambachts-man/ ofte een onghestudeert mensch de bequaemigheyt niet om sich te bemoeven met wetenschappen ofte dispyten / die sijn onghoeffent berstant / ende ambacht verre te hoven gaen: Daerom heeft ons den h. Apostel gewaerschoont 1. Cor. 12. dat het niet allegaer Doctoozen of leeraers en sijn/ die in de Kercke sijn: ende dien vanden vermaerden schilder / sepdē seer wel tot eenen schoen-maeker die sijn bonnis streck ober een konstigh stuck ende het selve misprees: Een schoen-maker, sepdē hy/ en moet sich niet anders bemoeven, als met het maken van schoenen.

Doch / by soo verre het een Predikant is die ich hier vooz hebbe/ende aetheut is van het voozsepe boerke/ ghenoeit/ vriendelijcke samen sprake &c. wie sal my dit qualijck af-nemē/ indien ich hem noemden ezel spelende op d'harpe: Want het is wepnigge maenden gheleden / dat de Geusen van Breda, selve hunnen eygen Predikant met soo eenen vreeselijcken tijtel bereert hebben / als sy een ghedzucht openbladt in 't licht hebben ghegheben / daer verlijden sijn-dichten op stonden / met dit op-schryf: Ezel op den preeck Roel, schrickelijcken ezel, ydelijcken buideraer &c. Wie sal my dan van schelden ofte onbeschaemtheit durben beschuldigen / als ich mijne eygen Partije neme ende hebbe tot Rechter?

¶ Zy dan dat ich hier een Predikant, 't zy een Ambachts-man vooz hebbe / die de voozsepe vriendelijcke samen-sprake ghedzucht heeft / (alhoewel dat ich meest gheloobe dat het een ambachts-man is) by sullen desen Ezel, eens hoozen spelen op d'harpe ofte lyere / ende van snaerken tot snaerken niet lertē hoe by dat instrument met syne plompe voozen toucheert.